

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

30.11.2017 року

Київський районний суд м.Одеси

У складі судді Калашнікової О.І.

При секретарі Шеховцевій О.В.

Розглянув у відкритому судовому засіданні цивільну справу за позовом

ОСОБА_1 до ОСОБА_2 , ОСОБА_5 про стягнення компенсації за порушення авторських прав та за зустрічним позовом ОСОБА_2 до ОСОБА_1, Міністарства економічного розвитку і торгівлі України про визнання недійсним свідоцтва про реєстрацію авторського права на твір та відшкодування збитків,

ВСТАНОВИВ:

ОСОБА_1 в грудні 2016 року звернувся до суду з вимогами ухвалити рішення, яким захистити авторські права ОСОБА_1, порушені шляхом використання його малюнку при зображенні знаку для товарів і послуг за Свідоцтвом НОМЕР_6 шляхом солідарного стягнення з відповідачів ОСОБА_2 і ОСОБА_5 на користь позивача компенсації в розмірі 50 000 мінімальних заробітних плат відповідно до п.«г» частини 2 [ст.52 ЗУ «Про авторське право і суміжні права»](#), що становить 72500 грн. Позивач також вимагав покласти судові витрати на відповідача. В судовому засіданні представники позивача вимоги підтримали в повному обсязі.

Відповідач ОСОБА_2 позов ОСОБА_1 не визнав і заявив зустрічні позовні вимоги до ОСОБА_1, Державної служби інтелектуальної власності України (нині Мінекономрозвитку України) про визнання недійсним свідоцтва про реєстрацію авторського права на твір №66396, видане на ім'я ОСОБА_1 та стягнення з ОСОБА_1 на користь ОСОБА_2 збитків за неправомірне використання об'єкта права інтелектуальної власності в розмірі 1 526 322,30 грн.

В обґрунтування своїх вимог позивач ОСОБА_1 посилається на наступне:

всічні 2000 року, своєю творчою працею створив малюнок для знаку для товарів і послуг «Геркулес». Малюнок є комбінованим. Зображення містить як літерне позначення слова: «Геркулес», яке розміщене в жовтій стрічці внизу малюнка так і графічне зображення, що розміщене в верхній частині, над стрічкою. Графічне зображення містить малюнок : Козак в червоних шароварах і синій пасок який тримає

за роги Тельця (Бика). Малюнок розміщений на жовтому фоні, що графічно показує Сонце. Стрічка оповиває колоски злаків, з яких будуть вироблятися пластівці. ОСОБА_1 стверджує, що саме він є Автором твору - Малюнок «ІНФОРМАЦІЯ_4». Розроблений малюнок ліг в основу знаку для товарів і послуг «Геркулес», який використовувався ТОВ «Телец», директором і засновником якого є ОСОБА_1 03.04.2000 року ТОВ «Телец» подало заявку на реєстрацію знака для товарів і послуг «Геркулес» з використанням авторського малюнку. Малюнок використаний за згодою автора. Саме дата подачі заявки є датою оприлюднення твору.

15.10.2002 року Знак для товарів і послуг «Геркулес» був зареєстрований в Державному департаменті інтелектуальної власності та видано свідоцтво на знак для товарів і послуг № НОМЕР_2: Позивач, користуючись своїм правом на реєстрацію авторського права, зареєстрував свої авторські права у Державному департаменті інтелектуальної власності і отримав свідоцтво № НОМЕР_4 про реєстрацію авторського права на твір "Малюнок :ІНФОРМАЦІЯ_4".

В вересні 2016 року ОСОБА_1 стало відомо, що державна служба інтелектуальної власності 25.03.2015 року зареєструвала новий знак для товарів і послуг, в якому використано малюнок, що він створив в 2000 році. Використання малюнку в зображенні знаку для товарів і послуг видно з Свідоцтва на знак для товарів і послуг № НОМЕР_5 . Власниками свідоцтва № НОМЕР_5 зазначені ОСОБА_2, і ОСОБА_5.

Автор малюнку ОСОБА_1 заявляє, що авторські права на малюнок знаку для товарів і послуг «Геркулес» не передавалися і не відчужувалися ні ОСОБА_2, ні ОСОБА_5. Автор малюнку не укладав ніяких договорів з ОСОБА_2 та ОСОБА_5.

Оскільки відповідач використав малюнок без дозволу позивача, не сплатив йому ні авторську винагороду, ні ліцензійних платежів, позивач просить стягнути солідарно з ОСОБА_2, та ОСОБА_5 на його користь компенсацію за порушення майнових авторських прав у розмірі 50 мінімальних заробітних плат, встановлених законом на час ухвалення рішення у справі, замість відшкодування збитків та стягнення доходу.

В судовому засіданні представники ОСОБА_1 заперечували проти зустрічного позову ОСОБА_2

Представник ОСОБА_2 і ОСОБА_5 - адвокат Дігуляр В.В., не визнаючи позов ОСОБА_1 та підтримуючи вимоги ОСОБА_2, викладені у зустрічному позові, надав такі пояснення в судовому засіданні:

25 березня 2015 року державною службою інтелектуальної власності України видано свідоцтво № НОМЕР_5 на знак для товарів і послуг «Геркулес» власниками якого є ОСОБА_2 та ОСОБА_5. У вересні 2016 року ОСОБА_2 отримав листа № 55 від 02.09.2016 року, в якому стверджувалося що нібито ОСОБА_1 є творцем малюнку, який використано в свідоцтві на знак для товарів і послуг № НОМЕР_5. Крім того, ОСОБА_2 в вересні 2016 року стало відомо, що ОСОБА_1 було зареєстровано малюнок та отримано свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір № НОМЕР_4 від 05.06.2016 року. Представник ОСОБА_2 доводить, що ОСОБА_1

фактично скопіював знак для товарів і послуг, який належить ОСОБА_2, без згоди ОСОБА_2 та видав його за свій твір і навіть провів державну реєстрацію авторського права. Дане твердження обґрунтовується тим, що свідоцтво на знак для товарів і послуг № НОМЕР_5, власником якого є ОСОБА_2 і ОСОБА_5, видане 25 березня 2015 року, тобто значно раніше, ніж Свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір, автором якого є ОСОБА_1. На обґрунтування своїх доводів, представник ОСОБА_2 посилається на відсутність у ОСОБА_1 профільної освіти, на відсутність у ОСОБА_1 інших оприлюднених робіт та зареєстрованих прав на інші твори. Позивач за зустрічним позовом вважає, що володіє переважним правом на знак для товарів і послуг за свідоцтвом № НОМЕР_5.

В обґрунтування понесених збитків в сумі 1 526 322,30 грн. представник ОСОБА_2 посилається на факт використання знаку для товарів і послуг ТОВ «Телец». Розмір збитків позивач вважає встановленим, виходячи з положень [ст. 229 КК України](#).

Представник Мінеконрозвитку України до суду не з'явився, про час і місце слухання справи сповіщений.

Дослідивши доводи сторін та надані ними докази, суд дійшов висновку, що позов ОСОБА_1 підлягає частковому задоволенню, а вимоги ОСОБА_2 за зустрічним позовом задоволенню не підлягають з наступних підстав:

Частиною 1 [ст. 41 Конституції України](#) передбачено право кожного володіти, користуватися і розпоряджатися результатами своєї інтелектуальної та творчої діяльності.

Згідно з ч. 1 [ст. 54 Конституції України](#), громадянам гарантується свобода літературної, художньої, наукової творчості, захист інтелектуальної власності, їхніх авторських прав, моральних і матеріальних інтересів, що виникають у зв'язку з різними видами інтелектуальної діяльності.

Відповідно до ч. 2 [ст. 54 Конституції України](#), кожен громадянин має право на результати своєї інтелектуальної, творчої діяльності; ніхто не може використовувати або поширювати їх без його згоди, за винятками, встановленими законом.

За змістом ст.ст. [435, 437 ЦК України](#), первинним суб'єктом авторського права є автор твору. Авторське право виникає з моменту створення твору.

Аналогічне правове регулювання міститься в спеціальному [Законі України «Про авторське право та суміжні права»](#).

Відповідно до положень [ст. 1 Закону України «Про авторське право та суміжні права»](#) Автором є фізична особа, яка своєю творчою працею створила твір.

Відповідно до п. 8 [ст.8 Закону України «Про авторське право та суміжні права»](#) об'єктами авторського права є твори образотворчого мистецтва (малюнок).

Відповідно до положень [ст. 11 Закону України «Про авторське право та суміжні права»](#) первинним суб'єктом, якому належить авторське право, є автор твору.

Авторське право на твір виникає внаслідок факту його створення. Для виникнення і здійснення авторського права не вимагається реєстрація твору чи будь-яке інше спеціальне його оформлення, а також виконання будь-яких інших формальностей.

Відповідно до п.5 [ст. 11 Закону України «Про авторське право та суміжні права»](#) суб'єкт авторського права для засвідчення авторства (авторського права) на оприлюднений чи не оприлюднений твір, факту і дати опублікування твору чи договорів, які стосуються права автора на твір, у будь-який час протягом строку охорони авторського права може зареєструвати своє авторське право у відповідних державних реєстрах. Особа, яка володіє матеріальним об'єктом, в якому втілено (виражено) твір, не може перешкоджати особі, яка має авторське право, у його реєстрації.

Відповідно до положень [ст.14 Закону України «Про авторське право і суміжні права»](#) Автору належать такі особисті немайнові права: вимагати визнання свого авторства шляхом зазначення належним чином імені автора на творі і його примірниках і за будь-якого публічного використання твору, якщо це практично можливо; вимагати збереження цілісності твору і протидіяти будь-якому перекрученню, спотворенню чи іншій зміні твору або будь-якому іншому посяганню на твір, що може зашкодити честі і репутації автора.

Відповідно до положень [ст.15 Закону України «Про авторське право і суміжні права»](#) до майнових прав автора належать:

- а) виключне право на використання твору;
- б) виключне право на дозвіл або заборону використання твору іншими особами.

Майнові права автора можуть бути передані (відчужені) іншій особі згідно з Договором, після чого ця особа стає суб'єктом авторського права.

Відповідно до положень [ст.31 Закону України «Про авторське право і суміжні права»](#) Автор (чи інша особа, яка має авторське право) може передати свої майнові права, зазначені у [статті 15 цього Закону](#), будь-якій іншій особі повністю чи частково. Передача майнових прав автора (чи іншої особи, яка має авторське право) оформляється авторським договором. Майнові права, що передаються за авторським договором, мають бути у ньому визначені. Майнові права, не зазначені в авторському договорі як відчужувані, вважаються такими, що не передані.

Відповідно до положень [ст.32 Закону України «Про авторське право і суміжні права»](#) Автору та іншій особі, яка має авторське право, належить виключне право надавати іншим особам дозвіл на використання твору будь-яким одним або всіма відомими способами на підставі авторського договору. Використання твору будь-якою особою допускається виключно на основі авторського договору.

Відповідно до положень [ст.9 Закону України «Про авторське право і суміжні права»](#) частина твору, яка може використовуватися самостійно, у тому числі й оригінальна назва твору, розглядається як твір і охороняється відповідно до [Закону України «Про авторське право і суміжні права»](#).

Відповідно до п.4. [ст.6 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг»](#) не реєструються як знаки позначення, які відтворюють твори мистецтва та їх фрагменти без згоди власників авторського права або їх правонаступників.

Відповідно до положень [ст. 50 Закону України «Про авторське право і суміжні права»](#) порушенням авторського права, що дає підстави для судового захисту, є: вчинення будь-якою особою дій, які порушують особисті немайнові права суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав, визначені статтями [14](#) і [38](#) цього [Закону](#), та їх майнові права, визначені статтями [15](#), [39](#), [40](#) і [41 Закону України «Про авторське право і суміжні права»](#).

Відповідно до положень [ст. 51 Закону України «Про авторське право і суміжні права»](#) захист особистих немайнових і майнових прав суб'єктів авторського права здійснюється в порядку, встановленому адміністративним, цивільним і кримінальним законодавством.

Відповідно до положень [ст. 52 Закону України «Про авторське право і суміжні права»](#) при порушеннях будь-якою особою авторського права передбачених [статтею 50 цього Закону](#) суб'єкти авторського права мають право (а) забороняти дії, що порушують авторське право, (б) звертатися до суду з позовом про поновлення порушених прав та (або) припинення дій, що порушують авторське право та (або) суміжні права чи створюють загрозу їх порушення, (г) подавати позови про відшкодування збитків (матеріальної шкоди), включаючи упущену вигоду, або стягнення доходу, отриманого порушником внаслідок порушення ним авторського права і (або) суміжних прав, або виплату компенсацій; (з) вимагати прийняття інших передбачених законодавством заходів, пов'язаних із захистом авторського права та суміжних прав.

Відповідно до положень п. 2 [ст. 52 Закону України «Про авторське право і суміжні права»](#) суд має право постановити рішення чи ухвалу про: (г) виплату компенсації, що визначається судом, у розмірі від 10 до 50 000 мінімальних заробітних плат, замість відшкодування збитків або стягнення доходу.

Як зазначено в п.п.41, 42 [Постанови Пленуму Верховного суду України від 04.06.2010 N 5 «Про застосування судами норм законодавства у справах про захист авторського права і суміжних прав»](#) суб'єкт авторського права вправі подавати позови про відшкодування збитків (матеріальної шкоди), включаючи упущену вигоду, або стягнення доходу, отриманого порушником внаслідок порушення ним авторського права і (або) суміжних прав, або виплату компенсацій. (42) Відповідно до пункту "г" частини першої статті 52 Закону N 3792-XII (3792-12) суб'єкт авторського права і (або) суміжних прав має право вимагати виплату компенсації замість відшкодування збитків або стягнення доходу.

При вирішенні відповідних спорів судам слід мати на увазі, що компенсація підлягає виплаті у разі доведення факту порушення майнових прав суб'єкта авторського права і (або) суміжних прав, а не розміру заподіяних збитків. Таким чином, для задоволення вимоги про виплату компенсації достатньо наявності доказів вчинення особою дій, які визнаються порушенням авторського права і (або) суміжних прав. Для визначення суми такої компенсації, яка є адекватною порушенню, суд має дослідити: факт

порушення майнових прав та яке саме порушення допущено; об'єктивні критерії, що можуть свідчити про орієнтовний розмір шкоди, завданої неправомірним кожним окремим використанням об'єкта авторського права і (або) суміжних прав; тривалість та обсяг порушень (одноразове чи багаторазове використання спірних об'єктів); розмір доходу, отриманий унаслідок правопорушення; кількість осіб, право яких порушено; наміри відповідача; можливість відновлення попереднього стану та необхідні для цього зусилля тощо. При цьому слід враховувати загальні засади цивільного законодавства, встановлені [статтею 3 ЦК](#) (435-15), зокрема справедливість, добросовісність та розумність. Відповідні мотиви визначення розміру компенсації повинні бути наведені в судовому рішенні. Розмір компенсації визначається судом виходячи з позовних вимог, однак не може бути меншим від 10 і не може перевищувати 50000 мінімальних заробітних плат (пункт "г" частини другої статті 52 Закону N 3792-XII) (3792-12), які встановлені законом на час ухвалення рішення у справі.

Судом встановлено, що ОСОБА_1 є власником авторських прав на твір образотворчого мистецтва Малюнок «ІНФОРМАЦІЯ_4», що підтверджується свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір, виданим Державною службою інтелектуальної власності України за №66396 від 05.07.2016 р., поясненнями в судовому засіданні патентного повіреного ОСОБА_4 Суд не отримав належного та допустимого доказу щодо спростування цього факту.

Малюнок є комбінованим. Зображення містить як літерне позначення слова: «Геркулес», яке розміщене в жовтій стрічці внизу малюнка так і графічне зображення, що розміщене в верхній частині, над стрічкою. Графічне зображення містить малюнок : Козак в червоних шароварах і синій пасок який тримає за роги Тельця (Бика). Малюнок розміщений на жовтому фоні. Стрічка оповиває колоски злаків. Малюнок створений засобами комп'ютерної техніки (цифрова форма зображення). Захист авторських прав на цифрові твори здійснюється на тих же правових підставах, як і для звичайних творів мистецтва.

Права автора на створений твір виникають з самого факту його створення. Автор може зареєструвати своє авторство за його бажанням в будь-який час. З фактом такої реєстрації не пов'язуються жодні правові наслідки. Авторство презумується.

Доказами оприлюднення малюнку ОСОБА_1 суд вважає 03.04.2000 року - дату подачі заявки на реєстрацію знака для товарів і послуг № НОМЕР_2 (номер заявки 20000041333). Малюнок відображено (оприлюднено) в матеріалах, що подавалися для реєстрації Свідоцтва № НОМЕР_2. Дата подачі заявки та наявність малюнку підтверджено Державним департаментом інтелектуальної власності та не потребує додаткового визнання.

Первісним власником Свідоцтва на знак для товарів і послуг № НОМЕР_2 зазначено ТОВ Телец». Директором та засновником ТОВ «Телец» є ОСОБА_1

Патентний повірений ОСОБА_4 за дорученням ОСОБА_1 підготував та провів державну реєстрацію знака для товарів і послуг за свідоцтвом № НОМЕР_2, в якому використано малюнок автора ОСОБА_1

13.09.2011 року ТОВ «Телец» передав виключні майнові права інтелектуальної власності що впливають з свідоцтва № НОМЕР_2 ТОВ «Хліб Інвестбуд».

Рішенням господарського суду від 26.10.2015 року по справі № 910/19566/14, набрало законної сили, договір про передачу майнових прав інтелектуальної власності, укладений 13.09.2011 року між ТОВ «Телец» та ТОВ «ХлібІнвест» визнано недійсним.

Відповідно до положень [ст. 61 ЦПК](#) обставини, встановлені судовим рішенням у цивільній, господарській або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді інших справ, у яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини.

02 серпня 2013 року ТОВ «Хліб інвестбуд» передав виключні майнові права інтелектуальної власності що впливають з свідоцтва № НОМЕР_2 ОСОБА_2.

Відповідно до узагальнення Верховного суду України від 24.11.2008 року про «Практику розгляду судами цивільних справ про визнання правочинів недійсними» якщо після укладення недійсного правочину було укладено ще декілька, то вбачається правильним визнавати недійсними не всі правочини, а лише перший і заявляти позов про витребування майна в останнього набувача.»

В період володіння свідоцтвом № НОМЕР_2 ОСОБА_2 та ОСОБА_5 17.10.2014 року подали заявку та 25.03.2015 року зареєстрували знак для товарів і послуг № НОМЕР_5, в якому використано графічне зображення козака в червоних шароварах і синій пасок який тримає за роги Тельця (Бика). Малюнок розміщений на жовтому фоні. Стрічка оповиває колоски злаків.

Графічне зображення використане при зображенні знаку для товарів і послуг № НОМЕР_5 (власники ОСОБА_2 та ОСОБА_5) повністю відповідає графічному зображенню знаку для товарів і послуг свідоцтвом № НОМЕР_2 (первісний власник ТОВ «Телец»).

Представники сторін в судовому засіданні не заперечували щодо ідентичності зображення в двох свідоцтвах на знаки для товарів і послуг.

Відповідно до роз'яснень, викладених у абз. 2, 3 п. 12 [постанови Пленуму Верховного Суду України від 04 червня 2010 року № 5 «Про застосування судами норм законодавства у справах про захист авторського права і суміжних прав»](#) майнова відповідальність за порушення авторського права і (або) суміжних прав настає за наявності певних, установлених законом, умов: факту протиправної поведінки особи; шкоди, завданої суб'єкту авторського права і (або) суміжних прав; причинно-наслідкового зв'язку між завданою шкодою та протиправною поведінкою особи; вини особи, яка завдала шкоди. Позивач повинен довести факт наявності в нього авторського права і (або) суміжних прав, факт порушення його прав відповідачем або загрозу такому порушенню, розмір шкоди (за винятком вимоги виплати компенсації), якщо вона завдана, та причинно-наслідковий зв'язок між завданою шкодою і діями відповідача. При цьому суду слід виходити із наявності матеріально-правової презумпції авторства (ч. 1 [ст. 435 ЦК України](#), [ст. 11 Закону України «Про авторське](#)

[право і суміжні права](#)). Зокрема, первинним суб'єктом, якому належить авторське право, є автор твору. За відсутності доказів іншого автором твору вважається особа, зазначена як автор на оригіналі або примірнику твору (презумпція авторства).

Відповідно до [ст. 440 ЦК України](#) майновими правами інтелектуальної власності на твір є: право на використання твору; виключне право дозволяти використання твору; право перешкоджати неправомірному використанню твору, в тому числі забороняти таке використання; інші майнові права інтелектуальної власності, встановлені законом. Майнові права на твір належать його авторові, якщо інше не встановлено договором чи законом.

За змістом п. «г» ч. 1 [ст. 52 Закону України «Про авторське право і суміжні права»](#) за захистом свого авторського права і (або) суміжних прав суб'єкти авторського права та суміжних прав мають право подавати позови про відшкодування збитків (матеріальної), включаючи упущену вигоду, або стягнення доходу, отриманого порушником внаслідок порушення ним авторського права і (або) суміжних прав, або виплату компенсацій.

Суд критично відноситься до доводів ОСОБА_2 (його представника) що використання ТОВ «Телец» у своїй господарській діяльності торговельних марок (знаку для товарів і послуг за свідоцтво НОМЕР_2) є підставою для відшкодування збитків з ОСОБА_1, сума яких розрахована у відповідності до [ст. 229 КК України](#). Тому як, відповідно до положень [ст. 140 ЦК України](#) фізична особа ОСОБА_1 не може нести відповідальності за дії юридичної особи. Факт використання свідоцтва № НОМЕР_2 будь-ким не є предметом розгляду даної справи. Крім того, ТОВ «Телец» не є учасником даного судового спору. Визначення розміру збитків за використання об'єкта права інтелектуальної власності в розмірі 1 526 322,30 грн. у відповідності до [ст. 229 КК України](#) в даному цивільному спорі є неправомірним.

Разом з тим, ОСОБА_2 не позбавлений права звернутися з позовною заявою до ТОВ «Телец» в іншому судовому процесі і доводити факт незаконного використання в господарській діяльності торговельних марок..

Враховуючи пояснення сторони позивача та наявні в матеріалах справи докази, які перевірені судом на предмет їх належності та допустимості, суд дійшов висновку, що відповідач презумпцію авторства твору не спростував, доказів незаконного використання автором твору свого малюнку не надав..

За таких обставин, з урахуванням наведених вимог Закону, а також з огляду на встановлені судом обставини справи, зокрема: характер заявлених позивачем позовних вимог, характер порушення відповідачем майнових прав позивача та наміри останнього (відтворення та використання ним малюнку на розповсюдженому ним товарі без дозволу автора), тривалість та обсяг правопорушення; розмір доходу, отриманого внаслідок правопорушення, суд дійшов висновку, що на користь ОСОБА_1 підлягає стягненню в солідарному порядку з відповідачів компенсація за порушення авторських прав у розмірі 20 розмірів мінімальних заробітних плат, що станом на день ухвалення рішення становить 64000 гривень.

На підставі [ст. 88 ЦПК України](#), суд покладає на відповідачів ОСОБА_2 і ОСОБА_5 понесені позивачем та документально підтвердженні витрати по сплаті судового збору в розмірі 640 грн.

Керуючись ст. [ст.212-215 ЦПК України](#), суд

Вирішив:

Позов ОСОБА_1 до ОСОБА_2 і ОСОБА_5 про захист авторських прав шляхом стягнення компенсації задовольнити частково.

Захистити порушенні авторські права ОСОБА_1 на самостійний твір - малюнок за свідоцтвом про реєстрацію авторського права на твір № НОМЕР_4, шляхом стягнення солідарно з ОСОБА_2,ІНФОРМАЦІЯ_1 (АДРЕСА_1, ІПН НОМЕР_3) і ОСОБА_5,ІНФОРМАЦІЯ_2 (АДРЕСА_2) на користь ОСОБА_1,ІНФОРМАЦІЯ_3 (АДРЕСА_3, ІПН НОМЕР_1) компенсації за порушення майнових авторських прав у розмірі 20 мінімальних заробітних плат на день подачі позову, що становить 64000,00 грн.

Стягнути солідарно з ОСОБА_2 і ОСОБА_5 на користь ОСОБА_1 судовий збір в розмірі 640 грн.

Зустрічний позов ОСОБА_2 до ОСОБА_1, Міністерства економічного розвитку і торгівлі України про визнання недійсним свідоцтва про реєстрацію авторського права на твір та відшкодування збитків залишити без задоволення.

Рішення може бути оскаржене до апеляційного суду Одеської області через Київський райсуд м.Одеси протягом 10 днів з дня його проголошення.

Суддя

Калашнікова О. І.